

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. гр.Н., 05.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Н., IV-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Н.Р.М.

при участието на секретаря К.И.Л.
като разгледа докладваното от Н.Р.М. Гражданско дело № 20222150100349
по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по повод искова молба на К. И. Н., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ул.,..... против Х. П. Щ., ЕГН, с поС.ен и настоящ адрес: гр.Н., кв.,А.“ № 18. В исковата молба се твърди, че с влязла в сила Присъда № 13 от 21.05.2020г. по НОХД № .../2019г. по описа на Районен съд- Н., ответникът Щ. бил признат за виновен за извършване на следните деяния:

1. за това, че на 23.07.2018г., за времето от 12.20 часа до 13.02 часа, в гр.Н., кв. „А.“, № 19, извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото - препречил пътя на автомобил марка „БМВ“, модел „...“, с рег.№, управляван от К. Й. Н., като навлязъл и паркирал на пътното платно управлявания от него лек автомобил - джип, марка „БМВ“, модел „Х6“ с рег.№ и по този начин принудил управлявания от пострадалия автомобил да спре, излязъл от автомобила и на висок глас отправил обидни нецензурни реплики, буйствал, доближил се до К. И. Н. и опрял челото си в неговото- престъпление по чл.325, ал.1 от НК;

2. за това, че на 23.07.2018г., за времето от 12.20 часа до 13.02 часа, в град Н., кв.,А.“, № 19, на пътното платно, чрез нанасяне на удари с ръце в областта на главата, стискане с ръце в областта на врата и нанасяне на удар с метална брадвичка с дървен сап в областта на гърба, причинил на К. И. Н. от град С. лека телесна повреда, изразяваща се в тилно срединно и над лявото ухо отоци с бледочервеникаво кръвонасядане на кожата над тях; охлузване с червено дъно в дясна поясна област; две червеникави кръвонасядания по врата вляво, довели до временно разстройство на

здравето, неопасно за живота, като телесната повреда е причинена по хулигански подбуди- престъпление по чл.131, ал.1, т.12, вр. чл.130, ал.1 от НК;

3. за това, че на 23.07.2018г., за времето от 12.20 часа до 13.02 часа, в град Н., кв.,А.“, № 19, на пътното платно, чрез нанасяне на удари с бухалка, повредил противозаконно чужда движима вещ- лек автомобил марка «БМВ», модел ..., с рег. №, като счупил дясното му странично външно огледало, включващо капачка на външно огледало и стъкло на огледало (външно), собственост на К. И. Н., като размера на причинената щета на автомобила е 177,18 лева- престъпление по чл.216, ал.1 от НК.

Сочи се, че съгласно чл.300 от ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. Наред с горното се твърди, че били доказани елементите от посочения фактически състав, а именно- че ответникът извършил виновно и противоправно деяния спрямо личността и собствеността на ищеца, както и че били налице имуществени вреди в размер на 177,18 лева, които са част от състава на престъплението по чл.216, ал.1 от НК и които са претърпени от Н., поради което претенцията била доказана по основание и размер. Развиват се съображения, че размерът на обезщетението за неимуществени вреди от неправомерно увреждане се определя по справедливост. Наред с това се твърди, че ищецът бил претърпял неблагоприятни изживявания от насочените спрямо него псувни и обидни думи във връзка с престъплението по чл.325, ал.1 от НК. На следващо място се сочи, че конкретните здравословни увреждания, които били следствие от извършеното спрямо него престъпление „Лека телесна повреда“ били: 1. тилно срединно и над лявото ухо отоци с бледочервеникаво кръвонасядане на кожата над тях; 2. охлузване с червено дъно в дясна поясна област; 3. две червеникави кръвонасядания по врата вляво. Т.е. ставало въпрос за съществени охлузвания, отоци и кръвонасядания в три различни области от тялото - тил, поясна област и врат, в резултат на което здравето на пострадащото лице било засегнато в сериозна степен. Обръща се внимание, че ставало въпрос за една трайна и упорита престъпна дейност, започнала с престъплението „Хулиганство“, която „преляла“ в престъплението „Лека телесна повреда“. Деянието било извършено в присъствието на множество очевидци, като в непосредствена близост (в управлявания от ищеца автомобил) са се намирали малолетни деца - неговото собствено дете (Йоанна Н.а) и негов племенник (Александър Праматаров), които дори впоследствие били разпитвани като свидетели по образуваното досъдебно производство. Присъствала и жената, с която ищецът живеел на семейни начала- Я.П.. Излага се, че ставало въпрос за изключително агресивна, необяснима и упорита престъпна дейност, повод за която било нарушение на правилата за движение по пътищата, извършено от ответника. Т.е., независимо от виновното си поведение при управление на автомобил, ответникът „потърсил сметка“ от ищеца, започнал да го

псува, а впоследствие му нанесъл и побой. Ударите били нанесени на различни места - в началото - в района на превозните средства. Впоследствие ответникът взел „брадвичка“, която хвърлил по ищеца и го уцелил в поясната област (от където е настъпило и увреждането в тази област). Дейността на ответника не спряла до тук, а продължила с преследване на ищеца из гр. Н., повреждане на автомобила му, нанасяне на нов побой, с участието на неустановени лица - вероятно приятели на ответника. Сочи се, че гореописаното довело до изключително тежки последици от психическа гледна точка за ищеца К. Н. (морални страдания). В него се формирало трайно безпокойство за емоционалното състояние на децата, които на тяхната крехка възраст станали свидетели на изключително интензивно насилие спрямо техен родител (роднина). Двете деца в продължителен период след инцидента задавали въпроси на ищеца от рода на „Дали лошият батко ще те убие?“, тъй като били възприели разговор между ответника и приятелите му, че трябва да му отмъстят. Обръща се внимание на обстоятелството, че още в тази крехка възраст децата били разпитвани като свидетели и били принудени да се сблъскат с полицейски органи, извършването на разпити - все стресиращи преживявания за всяко дете, които довели (логично) и до стрес за техните родители (в частност ищеца като баща на Йоанна). Твърди се, че и до днес при вида на бял джип дъщерята на ищеца Н. продължавала да изпитва уплаха, като след инцидента в нея се наблюдавали необичайни физически неразположения - главоболие, коремни болки, придружени с неясна тревожност и безпричинен плач, лесно разстройване, включително и в училище. Навежда се, че за преодоляване на състоянието на децата съдействал и детски психотерапевт. Сочи се, че не следвало да се пропуска и преживеният шок от жената, с която Н. живеел на семейни начала, и която била пряк свидетел на ситуацията, когато пред очите ѝ ответникът подгонил с брадва ищеца. Ответникът дори посегнал на Я.П., като всичко това довело до сериозни последствия за нея, получила е силен косопад, изразяващ се в загуба на цели кичури коса, като в дълъг период от време отказвала и да шофира. Твърди се, че тези негативни емоции на най-близките лица на ищеца следвало да се вземат предвид, тъй като безспорно му повлияли и в значителна степен довели до съществено притеснение и за него. Най-големият шок за него бил, че правейки всичко възможно, за да предотврати случващото се и да предпази семейството си, той не успял и виждал през цялото време страха и ужаса, които те са преживявали. След инцидента ищеца Н. също преживял тежък стрес, консултирал се е с психолози и психотерапевти.

Гореизложеното мотивирало ищеца Н. да поиска от съда да постанови решение, с което да осъди ответника Х. П. Щ. да му заплати сумата от 10 000 лева /десет хиляди лева/, представляваща част от цялото обезщетение от 15 000 лева - неимуществени вреди, произтичащи от извършени спрямо личността на ищеца на 23.07.2018г. престъпления по чл.325, ал.1 от НК; чл.131, ал.1, т.12, вр. чл. 130, ал. 1 от НК и чл.216, ал.1 от НК, както и сумата от 177,18 лева /сто седемдесет и седем лева и осемнадесет

стотинки/ - обезщетение за имуществени вреди от престъплението по чл.216, ал.1 от НК, ведно със законната лихва, считано от 23.07.2018г. до окончателното изплащане на вземането.

В срока по чл.131 от ГПК, ответникът Щ. е депозирал писмен отговор на исковата молба, в който се сочи, че спрямо ответника била реализирана наказателна отговорност за престъпления по чл.131, ал.1, т.12, вр. чл.130, ал.1 от НК, по чл.216, ал.1 от НК и по чл.325, ал.1 от НК. Твърди се, че ищецът Н. се явява пострадал по смисъла на наказателния закон само от престъплението по чл.131, ал.1, т.12, вр. чл.130, ал.1 от НК и няма как да претендира за какъвто и да е вид обезщетение във връзка с престъплението по чл.325 от НК. Наред с това се сочи, че ответникът също претърпял непозволено увреждане вследствие на неправомерното поведение на ищеца Н., който му причинил телесни увреждания същите по степен, вид и правна квалификация, а именно такива характеризиращи се като лека телесна повреда. Тези наранявания Щ. получил, след като Н. бил активна страна в развилият се и ескалирал конфликт между тях. На следващо място се сочи, че ответника следва да получи същото по вид и размер обезщетение за получените от него телесни увреждания във връзка със същия инцидент. Предвид гореизложеното се моли съда да отхвърли предявеният иск.

Наред с отговора на исковата молба, ответникът предявява и насрещен иск срещу ищеца за осъждане на последния да му заплати сумата в размер на 10 000 лева /десет хиляди лева/, представляваща обезщетение за нанесени неимуществени вреди. В насрещната искова молба, ищеца Х. Щ. твърди, че въпреки, че К. Н. пръв започнал конфликта, пръв нанесъл удар и му причинил телесните увреждания, той не получил адекватна защита или обезщетение за същите. Инцидента, при който Н. бил активна страна и инициатор се развил буквално на прага на дома на Щ., където били неговата съпруга и деца. След като Н. му нанесъл пръв удар вследствие, на който Щ. получил открита рана на лицето си (аркада над веждата) и бил облян в кръв, се развил конфликта помежду им, който ескалирал. Навежда се, че ответникът-ищец по насрещната искова молба „потърсил сметка“ за поведението на Н. на пътя пред дома му, а не както се твърдяло обратното. След като приключил конфликта, Щ. бил силно наранен и потърсил медицинска помощ, като близки и семейството му помогнали да бъде прегледан от медицински лица. Семейството му също като него получило емоционален стрес, най-вече от вида, в който бил вследствие на нанесените му удари от ответника по насрещния иск (облян в кръв, със синини и отоци по лицето) след приключване на инцидента. Жена му и детето му били първите, които изчистили кръвта от него, помогнали му да извика медицинска помощ. Освен личната наказателна отговорност, която понесъл, лично за ищеца по насрещния иск и за семейството му бил налице и емоционален стрес вследствие на нараняванията, които получил, както и преживеният стрес вследствие на неправомерните действия на ответника (морални страдания). Излагат се съображения в насока, че размера на

обезщетението за неимуществени вреди от непозволено увреждане се определя по справедливост. С оглед гореизложеното се иска от съда да постанови решение, с което да осъди К. И. Н. да заплати на Х. П. Щ. сумата от 10 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди за непозволено увреждане, произтичащи от причинени спрямо личността на Щ. телесни увреждания, морални страдания и стрес на 23.07.2018г., ведно със законната лихва, считано от 23.07.2018г. до окончателното изплащане на вземането.

В срока по чл.131 от ГПК по делото е постъпил писмен отговор на насрещния иск, с който се оспорва предявения иск, като неоснователен. Оспорват се твърденията в насрещната искова молба, че К. Н. е осъществил спрямо Х. Щ. агресивно, арогантно поведение и физически действия. Оспорва се също, че Н. пръв е започнал конфликта и пръв е нанесъл удар на Щ., както и че Н. е „потърсил сметка“ на Щ.. Твърди се, че това не било посочено никъде във влязлата в сила присъда. Обръща се внимание, че тези въпроси са били разглеждани от съдебния състав по НОХД № .../2019г. по описа на Районен съд-Н., като се излагат съображения в тази насока. Сочи се, че въпроса за наличието на „физиологичен афект“ е бил поставен за разглеждане по НОХД № .../2019г. по описа на Районен съд Н., поради което влязлата в сила присъда, основаваща се на всички цитирани погоре изводи, е задължителна за настоящия съдебен състав на основание чл. 300 от ГПК. Навежда се, че в рамките на настоящото производство Х. Щ. нямал право да установява други факти и обстоятелства, различни от приетите по цитираното НОХД. Наред с това се сочи, че всички обстоятелства, задължителни за страните и съда по настоящото дело на основание чл.300 от ГПК, са в насока, че причина за конфликта е било агресивното поведение на Щ., започнало с нарушение на ЗДвП, с извършено престъпление „Хулиганство“ и с нанасяне на поне два удара на ищеца по делото. Именно това поведение на Щ. било причина за последвалия ръкопашен бой и евентуалните, получени от Щ., травми и той нямал право да установява никакви различни обстоятелства, включително твърденията си, че Н. имал агресивно, арогантно поведение и физически действия, пръв е започнал конфликта и пръв е нанесъл удар на Щ., както и, че К. Н. е „потърсил сметка“ на Щ.. На следващо място се твърди, че дори и да се приеме, че ответника-ищец по насрещната искова молба е претърпял травма, същата била получена след като Н. бил принуден да се отбранява след многократни атаки спрямо него от страна на Щ.. Излага се, че според чл.46, ал.1 от ЗЗД при „неизбежна отбрана“ няма отговорност за вреди, а съгласно чл.12 от НК „неизбежна отбрана“ е защитата от непосредствено противоправно нападение на личността на отбранявания се, чрез причиняване на вреди на нападателя в рамките на необходимите предели. Деянието, извършено при „неизбежна отбрана“, не е обществено опасно (чл. 12, ал. 1 от НК). Навежда се, че именно това била причината от прокуратурата да не се повдига обвинение спрямо Н. за претърпените от Щ. увреждания. Излага се, че в рамките на приетото от съда по

развилото се наказателно производство по смисъла на чл.300 от ГПК следвало да се приеме, че Щ. е нарушил правилата на ЗДвП, извършил престъпление „Хулиганство“, а след това започнал да осъществява признаците на престъплението „Лека телесна повреда по хулигански подбуди“ спрямо личността на Н. и в резултат на тези множество интензивни действия, безспорно имащи характер на противоправно нападение срещу Н., е последвала и неговата отбрана, която е прераснала в схватка. Твърди се, че дори и Щ. да е претърпял увреждания, на основание чл.46, ал.1 от ЗЗД ищеца-ответник по насрещния иск не следва да носи никаква отговорност за това.

Съдът, като взе предвид становището на страните, приложеният по делото доказателствен материал, и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството е с правно основание чл.45 от ЗЗД.

От приложеното НОХД № .../2019 г. се установява твърдението на ищеца, че с влязла в сила присъда РС- Н. е признал за виновен ответника по подробно описаните по- горе обвинения.

В хода на съдебното производство бе изготвена комплексна психиатрично-психологична експертиза. Вещите лица излязоха със заключение, че претърпеният на 23.07.2018 г. инцидент е предизвикал у ищеца първоначално негативни изживявания като страх и ужас, породен от реалната опасност за здравето и живота, както неговия, така и на неговите близки. Тези интензивни емоции, макар и с негативна окраска, са регистрирани във времеви интервал на съществуване на заплахата, и са отшумели при изчезването ѝ. Впоследствие възникналите симптоми, настъпили като реакция на преживяванията у Н., а именно проблеми в съня, тревожност, чувство за вина по отношение на близките, са нормалпсихологично изводими и са част от процеса за преработване на стресовото събитие.

В хода на съдебното производство бяха ангажирани гласни доказателства, от които се установява, че случилото се се е развило пред погледа на съпругата на ищеца /свидетелката Праматарова/, дъщерята на Н. и още едно дете. От инцидента ищецът бил разстроен не толкова за себе си, а за цялото му семейство. Налице е било притеснение за съС.ието на децата, които били силно уплашени от случилото се. Н. дълго време не можел да се отърси емоционално и психически от преживяното от него и семейството му. Ищецът споделял, че по време на случилото се се е страхувал за живота на децата, като негативното отражение от инцидента и понастоящем било факт у Н..

Предвид на така изложеното съдът намира от правна страна следното:

Така постановеният влязъл в сила съдебен акт, в съответствие с разпоредбата на чл. 413, ал. 3 във връзка с ал. 2 от НПК и чл. 300 от ГПК е задължителен за гражданският съд, който разглежда гражданските последици от деянието, по въпросите

дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

При съобразяване на така изложеното, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 45 от ЗЗД за ангажирането на деликтната отговорност на ответника по делото, което обстоятелство е напълно доказано.

По горните доводи, включително и отчитане изразените от страните становища, съдът намира, че в настоящото производство е безспорно, че ищецът е претърпял неимуществени вреди- болки, страдания, силен емоционален стрес, в резултат, както на нанесените му телесни повреди, така и от цялостното поведение на ответника, за което е бил признат за виновен. Същите са в пряка причинна връзка с противоправното деяние на техния извършител- Х. Щ.. Последното се установява по категоричен начин и от допуснатата и извършена по делото съдебна експертиза.

Не се установи по делото да е налице противоправно поведение от страна на Н. спрямо ответника в сочения в насрещната искова молба обхват и вид. Доказателства от страна на Щ. не бяха ангажирани в подкрепа на твърденията си, че и спрямо него е било налице престъпно поведение, с което ищеца му бил нанесъл телесни повреди. Във всички случаи твърдението за нанесени неимуществени вреди следва да бъде доказано по категоричен начин от страната, което в случая не бе сторено по насрещната претенция.

В случая неимуществените вреди, причинени на ищеца, се изразяват в търпенето на болки и страдания от страна на Н., силен емоционален стрес, какъвто безспорно е нормално да изпита лице, по което се хвърля такова оръжие, като брадва. Справедливото им обезщетяване, каквото изисква чл. 52 от ЗЗД, означава да се определи точен паричен еквивалент на болката и негативните преживявания, и тяхното отражение върху увреденото лице. Определената сума пари в най-пълна степен следва да компенсира вредите. В конкретният случай следва да се вземе предвид и отчете цялостното поведение на ответника при извършване на престъпленията, за които е признат за виновен, обстоятелството, че действията на ответника спрямо пострадалия не са били едноактни, а са продължили близо 1 час; че на голяма част от деянията е присъствало цялото семейство на Н., включително и малолетната му дъщеря; че деянията касаят накърняване на телесната и психичната неприкосновеност на ищеца; обстоятелството, че Щ. е действал при форма на вината пряк умишъл, т.е. целял е именно настъпването на такива последици. Цялото това негативно изживяване е породило емоции у ищеца като страх и ужас от наличието на реалната опасност за здравето и живота- неговите и това на близките му, предизвиквайки проява на проблеми със съня, тревожност, чувство за вина. От показанията на св. Праматарова се установява, че преживяното от ищеца е оставило следа у него за цял живот. Съдът изцяло кредитира така събраните гласни доказателства, които, ценени през призмата на чл.172 от ГПК, кореспондират с останалия доказателствен материал. Не без

значение е и обстоятелството, че свидетелката е била пряк очевидец на стореното, и нейните показания са били изцяло възприети и от наказателния съд, постановявайки осъдителната присъда.

При съобразяване на изложеното, като се вземат предвид всички посочени по-горе обстоятелства от значение за прилагане на критерия за справедливост по чл. 52 от ЗЗД- характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, претърпените от ищеца болки и страдания вследствие на причинените му травматични увреждания, неговата възраст, причинените му неудобства и дискомфорт при социални контакти, както и социално-икономическите условия в страната към момента на настъпване на инцидента, последиците от уврежданията, съдът намира, че справедливото обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди следва да бъде определено на 15000 лева, поради което и предявената от ищеца претенция, в условията на частичност, като основателна следва да бъде уважена в цялост.

Следва да бъде уважена и претенцията, касаеща нанесените имуществени вреди вследствие дейността на ответника при осъществяване на престъплението по чл.216 от НК. С влязла в сила присъда е прието, че Щ. виновно е нанесъл вреди по управлението от К. Н. лек автомобил, на стойност 177.18 лв. В тази връзка, съобразявайки чл.300 от ГПК, както и наличието на причинна връзка между деянието, дееца и вредата, следва да бъде уважена в цялост и тази претенция. Следва да се посочи, че без правно значение в случая е дали причинените вследствие на деянията, за които е осъден Щ., неимуществени вреди са съставомерни или не по смисъла на наказателния процес, т.е. дали пострадалия се явява такъв по смисъла на наказателното право. Едно деяние е възможно да не осъществява признаците на престъпление, но със същото е напълно вероятно да бъдат нанесени последици, за които дееца следва да носи деликтна отговорност.

С оглед уважаване на главната претенция, следва да бъде уважена и претенцията за присъждане на законната лихва върху сумата от 10 000 лв. и сумата от 177.18 лв., считано от датата на увреждането- 23.07.2018 г., до окончателното изплащане.

Предявената насрещна претенция следва да бъде отхвърлена, като недоказана по основание и размер, по изложените по- горе мотиви.

Предвид изхода на спора и направеното искане за присъждане на разноски, върху ответникът следва да бъде възложено заплащането на направените от ищеца разноски в размер на 1000 лв., представляващи заплатено адвокатско възнаграждение. В тежест на ответника следва да се присъди и сумата от 1200 лв., платима в полза на съда, представляваща заплатено възнаграждение за вещите лица, както и държавната такса върху уважените претенции, възлизаща на сумата от 450 лв.

Мотивиран от горното, Н.ският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Х. П. Щ., ЕГН, с поС.ен и настоящ адрес: гр.Н., кв.,А.“, № 18, да заплати на К. И. Н., ЕГН, с адрес: гр. С., ул.,..... сумата от **10000 лв.** /частично от 15000 лв./, представляващи причинени на ищеца неимуществени вреди, вследствие осъществената от ответника дейност на 23.07.2018 г., за която е признат за виновен с влязла в сила Присъда по НОХД № .../2019 г. по описа на НРС, **ведно** със законната лихва върху главницата, начиная от датата на увреждането- 23.07.2019 г., до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Х. П. Щ., ЕГН, с поС.ен и настоящ адрес: гр.Н., кв.,А.“, № 18, да заплати на К. И. Н., ЕГН, с адрес: гр. С., ул.,..... сумата от **117.18 лв.**, представляващи нанесени на ищеца имуществени вреди, изразяващи се в счупване на дясното, странично, външно огледало, на собствения на К. Н. лек автомобил, за което ответника е признат за виновен в извършването на престъпление по чл.216, ал.1 от НК с влязла в сила Присъда по НОХД № .../2019 г. по описа на НРС, **ведно** със законната лихва върху главницата, начиная от датата на увреждането- 23.07.2019 г., до окончателното изплащане.

ОТХВЪРЛЯ предявеният от Х. П. Щ., ЕГН, с поС.ен и настоящ адрес: гр.Н., кв.,А.“, № 18, против К. И. Н., ЕГН, с адрес: гр. С., ул.,..... насрещен иск за осъждане на последния да заплати сумата от 10 000 лева, представляващи неимуществени вреди, произтичащи от причинени от Н. на П. телесни увреждания, морални страдания и стрес на 23.07.2018 г., **ведно** със законната лихва върху сумата, начиная от датата на увреждането- 23.07.2018 г., до окончателното й изплащане.

ОСЪЖДА Х. П. Щ., ЕГН, с поС.ен и настоящ адрес: гр.Н., кв.,А.“, № 18, да заплати на К. И. Н., ЕГН, с адрес: гр. С., ул.,..... сумата от **1000 лв.**, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Х. П. Щ., ЕГН, с поС.ен и настоящ адрес: гр.Н., кв.,А.“, № 18, да заплати по сметка на Районен съд- Н. сумата от **1200 лв.**, представляваща заплатено от бюджета на съда възнаграждение на вещи лица, както и сумата от **450 лв.**, представляваща държавна такса върху уважените претенции.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд- Бургас в двуседмичен срок от уведомяването на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Н.: _____